(29)

128

137

~~Assertio illa qua beatus Job dicitur credidisse Deum non habere providentiam circa res particulares.~~

Assertio illa, quod beatus Iob fuerit aliquando arbitratus Deum non curare haec particularia, fierique aliqua sine Dei consilio et providentia: Est a pietate valde aliena plusquam temeraria. Nam scriptura saepe sanctitatem et patientiam beati Job valde commendat; quae sane non esset quod tantopere commendaretur, si in fortuniis, quae est perpessus, eo fuisset perductus, ut circa Dei providentiam erraverit, nec de vi mulcta quae sustinuit, quasi voluntati providentiae divinae sedatem perans et subiiciens, [...] Deum [...]. Contrarium praeterea colligitur ex verbis illis cap. 1°. Dominus dedit, Dominus abstulit; sicut domino placuit ita factum est, sit Nomen domini benedictum. Ut in tertium multa alia ommittam, ubi in fortuna omnia quae illi accidebant, non si nevei voluntate atque providentia Dei, venisse dicebat professus. Neque credendum est beatum Job, ~~qui post tot in fortunia professa aperte fuit illius sententiam, mutasse Eam [...] perseverantia in fortuniorum mutasse, in quo longe gravius peccasset~~ perseverantiam brevi illo tempore in fortuniorum mutasse sententiam, quam post tot infortunia tam apertis verbis fuerat professus in quo longe gravius peccasset.

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA DE GRANADA

Sin no[illegible]
Lenha? erza[illegible]